

The Relationship between Police Social Capital of and Public Willingness to Cooperate with the Crime Prevention Police of the Islamic Republic of Iran

Farzad Jovanmadar-Gharaghoyounlou¹, Yousef Beigzadeh², Abbasgholi Sangi Nourpour³, Hossein Amari⁴

Abstract

Background and aim: one of the important factors for citizens' cooperation with the police lies in the social capital of the police, which improves the legitimacy and trust of citizens in the police; Therefore, the present study was conducted with the aim of investigating the relationship between the social capital of the police and the general willingness to cooperate with the prevention police of the Islamic Republic of Iran.

Method: The current research is applied in terms of purpose and qualitative in nature, which was conducted using thematic analysis method. The data collection tool was a semi-structured interview with eighteen experts who were selected purposefully. Interviews continued until theoretical saturation. For validation, two strategies of external review and pluralism were used.

Results: Based on the findings of the research, three main themes and eleven sub-themes were obtained, and the main themes of citizens' interaction with the police based on social capital are: trust between the police and the people (capacity building for people's participation, voluntary activities of the police, social interaction and use of social networks), fairness in police behavior (police honesty, behavioral justice, legalism and ethical standards) and police empowerment (employee capacity building, police competence, police socialization), which causes the desire of citizens to cooperate with the police for prevention and ultimately improvement of performance.

Conclusion: According to the findings of the research, it can be concluded that the prevention police, as the largest police unit, needs to interact with citizens to achieve its goals, and by using the themes of trust, fairness and empowerment, interaction and cooperation with the police can be achieved.

Keywords: performance, security, social capital, citizens' interaction, prevention police.

1 PhD student in public administration, Islamic Azad University, Bonab branch. Bonab Iran. Email: farzad_javanmadar@yahoo.com

2 Assistant Professor, Department of Public Administration, Islamic Azad University, Bonab Branch. Bonab Iran. (Corresponding author). Email: yousef.beighzadeh@gmail.com

3 Assistant Professor, Department of Public Administration, Islamic Azad University, Bonab Branch. Bonab Iran. Email: abbas.sangi@gmail.com

4 Assistant Professor, Department of Public Administration, Islamic Azad University, Bonab Branch. Bonab Iran. Email: emari@bonabiau.ac.ir

ارتباط سرمایه اجتماعی پلیس با تمایل عمومی برای همکاری با پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران

فرزاد جوانمدار قره قوینلو^۱، یوسف بیگن‌زاده^۲، عباسقلی سنگی نورپور^۳، تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۱۹
حسین عماری^۴، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۹/۲۱

چکیده

زمینه و هدف: یکی از عوامل مهم جهت همکاری شهروندان با پلیس در سرمایه اجتماعی پلیس نهفته است که موجب بهبود مشروعیت و اعتماد شهروندان به پلیس می‌شود؛ از این رو، پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط سرمایه اجتماعی پلیس با تمایل عمومی برای همکاری با پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران انجام شد.

روش: پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از حیث ماهیت کیفی است که با استفاده از روش تحلیل مضمون انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها، مصاحبه نیمه‌ساختار یافته با هجده نفر خبره بود که به صورت هدفمند انتخاب شدند. مصاحبه‌ها تا زمان اشباع نظری ادامه یافت. برای اعتبارسنجی از دو راهبرد بازبینی خارجی و تکرار گزایی استفاده شد.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌های پژوهش، سه مضمون اصلی و یازده مضمون فرعی به دست آمد که مضامین اصلی تعامل شهروندان با پلیس بر اساس سرمایه اجتماعی عبارت‌اند از: اعتماد میان پلیس و مردم (ظرفیت‌سازی برای مشارکت مردم، فعالیت‌های داوطلبانه پلیس، تعامل اجتماعی و بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی)، انصاف در رفتار پلیس (صداقت پلیس، عدالت رفتاری، قانون‌گرایی و استانداردهای اخلاقی) و توانمندسازی پلیس (ظرفیت‌سازی کارکنان، شایستگی پلیس، جامعه‌پذیری پلیس) که موجب تمایل شهروندان به همکاری با پلیس پیشگیری و در نهایت ارتقای عملکرد می‌شود.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که پلیس پیشگیری به عنوان بزرگ‌ترین واحد پلیسی، برای دستیابی به اهداف خود نیازمند تعامل با شهروندان است که با استفاده از مضامین اعتماد، انصاف و توانمندسازی می‌توان موجب تعامل و همکاری با پلیس شده و حمایت اجتماعی بیشتری را در پی داشته باشد.

کلیدواژه‌ها: عملکرد، امنیت، سرمایه اجتماعی، تعامل شهروندان، پلیس پیشگیری.

استناد: جوانمدار قره قوینلو، فرزاد؛ بیگن‌زاده، یوسف؛ سنگی نورپور، عباسقلی؛ عماری، حسین؛ (۱۴۰۱). ارتباط سرمایه اجتماعی پلیس با تمایل عمومی برای همکاری با پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران، فصلنامه پژوهش‌های مدیریت انتظامی ۱۷ (۴)، صص ۱۱۹-۱۵۵.

Doi: <https://doi.org/10.22034/pmsq.2023.1269138.1547>

۱. دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بناب. بناب. ایران. رایانامه:

farzad_javanmadar@yahoo.com

۲. استادیار گروه مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بناب. بناب. ایران. (نویسنده مسئول). رایانامه:

yousef.beighzadeh@gmail.com

۳. استادیار گروه مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بناب. بناب. ایران. رایانامه: abbas.sangi@gmail.com

۴. استادیار گروه مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بناب. بناب. ایران. رایانامه: emari@bonabiau.ac.ir

مقدمه

پلیس به عنوان یکی از نهادهای عمومی، از ارکان مهم هر حاکمیتی بوده و به مثابه یکی از خرده نظام های اجتماعی، به دنبال ارتقای نظم و انضباط اجتماعی، تسهیل فرایند توسعه اجتماعی، اجرای قانون و حفاظت از آرامش و امنیت جامعه است (بخشی و غفاری، ۱۳۹۱). اقدامات پلیس به این دلیل حائز اهمیت است که طیف وسیعی از جامعه را در برمی گیرد (هاودون و رایان^۱، ۲۰۰۳). دستیابی به اهداف اشاره شده همانند ارتقای نظم و انضباط اجتماعی و ... نیازمند وجود شبکه‌ای از روابط متقابل میان ذی‌نفعان آن است که همراه با اعتماد و تعهد باشد (هاودون و تیچ^۲، ۲۰۰۸؛ خداداد کاشی و گودرزی، ۱۳۹۳؛ دوستدار، ۱۳۹۸). یکی از روش های بهبود همکاری جامعه با پلیس، افزایش درک شهروندان از مشروعیت و قابل اعتماد بودن پلیس است (سانشاین و تیلور^۳، ۲۰۰۳). چنین پدیده‌ای به عنوان سرمایه اجتماعی یاد می‌شود (صادقی و بهرامیان^۴، ۲۰۱۵). سرمایه اجتماعی موجب بهبود در عملکرد سازمان می‌شود (باکر و همکاران^۵، ۲۰۲۱) که برای غلبه بر موانعی مانند محدودیت منابع، تجربیات و اعتبار اجتماعی یک سازمان مهم است (رودریگز و چایلد^۶، ۲۰۱۲). سرمایه اجتماعی به عنوان ساختاری مفید برای درک اهمیت روابط اجتماعی در محیط های مختلف مورد توجه قرار گرفته است (راینسون^۷، ۲۰۰۳)، تا موجب ارتباط نزدیک یا دور شدن افراد از یکدیگر شود (فیتجار و همکاران^۸، ۲۰۲۱). سرمایه اجتماعی در بسیاری از فرایندها از جمله مذاکرات، خط‌مشی گذاری همچنین در چگونگی کارکرد کارگزاران به صورت رسمی و غیررسمی نقش اساسی دارد (جکسون^۹، ۲۰۱۹). سرمایه اجتماعی اولین گام در توسعه

-
1. Hawdon & Ryan
 2. Hawdon & Tech
 3. Sunshine & Tyler
 4. Sadeghi & Bahamiryan
 5. B r r ll
 6. Rodrigues, S., & Child
 7. Robinson
 8. Fitjar et al
 9. Jackson

قدرت است. هرچه افراد بیشتر بتوانند به یکدیگر اعتماد کنند، اطلاعات را به اشتراک بگذارند و یک دیدگاه مشترک برای جامعه ایجاد کنند، احساس شناخت بهتری می‌توانند داشته باشند (لاکی و همکاران^۱، ۲۰۱۹).

مطابق نظر پاتنام (۱۹۹۵) کیفیت زندگی عمومی و عملکرد نهادهای اجتماعی به‌شدت تحت تأثیر هنجارها، اعتماد، شبکه‌های مشارکت مدنی اند (احمدی و همکاران، ۱۳۹۲). سرمایه اجتماعی منبعی بالقوه برای اثرگذاری بر متغیرهای سازمانی محسوب می‌شود (جهانگیری و همکاران، ۱۳۸۹). این متغیر می‌تواند مزایای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را به دنبال داشته باشد و بهره‌وری سازمان را بهبود بخشد. به نظر می‌رسد توافق زیادی در مورد سازوکارهایی که از راه آن‌ها سرمایه اجتماعی می‌تواند تأثیر مثبتی بر عملکرد سازمانی داشته باشد، وجود دارد، مهم‌ترین این مکانیسم‌ها شامل هزینه‌های پایین‌تر مبادلات، نرخ پایین‌تر جابه‌جایی افراد، تسهیم دانش و نوآوری، ریسک‌پذیری، بهبود کیفیت خدمات است (غیائی ندوشن و امین‌الرعا، ۱۳۹۵).

پلیس سازمان امنیتی، انتظامی است که در تمام کشورها، وظیفه پیشگیری از جرائم را بر عهده دارد و اولین نماینده عدالت کیفری است که با شهروندان در ارتباط است (میرشکاران و همکاران، ۱۴۰۰). به همین دلیل نوع برخورد پلیس با مردم در شکل‌گیری طرز تلقی صحیح یا اشتباه از نظام امنیت شهری واجد اهمیت سیاسی است (محمدی و همکاران، ۱۳۹۸). بهبود کیفیت در خدمات انتظامی، موجب افزایش شاخص‌های امنیتی و در نتیجه رضایت کل جامعه خواهد شد (عباسی و همکاران، ۱۳۹۴). مدیران پلیس معتقدند که موفقیت پلیس نیازمند پشتیبانی مردم از پلیس است. این امر هم موجب بهبود مشروعیت پلیس شده و هم در کاهش جرم مؤثر است. باوجود این، حمایت از پلیس بستگی به رفتار منصفانه و حرفه‌ای آنان دارد (میلر و همکاران^۲، ۲۰۰۴، ۸).

پلیس جمهوری اسلامی ایران وظایف متعددی دارد و به بخش‌های مختلف و تخصصی تقسیم شده است. یکی از واحدهای پلیس، پلیس پیشگیری است. پلیس پیشگیری بزرگ‌ترین پلیس تخصصی در فراجاست که مستقیماً فرماندهی و هدایت کلیه (کوپ-ها) کلانتری‌ها و پاسگاه‌ها و فرماندهان انتظامی بخش‌ها در سراسر کشور، پلیس فرودگاه‌ها، پلیس راه‌آهن، پلیس خدمات قضایی در حوزه‌های قضایی و تعزیرات حکومتی، یگان‌های امداد در شهرستان‌ها و مأموران مستقر در یگان حفاظت سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها، صداوسیما، میراث فرهنگی و گردشگری، سازمان انرژی اتمی، حفاظت از محیط‌زیست، جنگل‌بانی و منابع طبیعی را عهده‌دار می‌باشد. پلیس پیشگیری برای دستیابی به اهداف و حل چالش‌های خود نیازمند ارتقای اشراف اجتماعی بر تحولات و رویدادهای جامعه است و برای پایدارسازی انضباط اجتماعی نیازمند پلیس مقتدر و اجتماع‌پسند است که بتواند با رویکرد اجتماعی، مشارکت مردم را در حوزه امنیت و انضباط اجتماعی افزایش دهد. پلیس پیشگیری با نگاه به بیرون سازمان، به دنبال ایجاد بستر مناسب برای گسترش همکاری با جامعه است که با استفاده از بهبود سرمایه اجتماعی خود، مشارکت و همکاری مردم را با خود به همراه داشته باشد. سازه سرمایه اجتماعی برای این پلیس؛ با چرخش از گفتمان امنیت اجتماعی دولت‌محور به گفتمان امنیت اجتماعی جامعه‌محور، سهم و نقش مهمی پیدا کرده است. امنیت پایدار نیازمند همراهی و همکاری مردم با پلیس است و تحقیق حاضر به دنبال جلب همکاری جامعه بر اساس سرمایه اجتماعی پلیس در جهت بهبود عملکرد خود است.

پیشینه و مبانی نظری

مطالعات انجام‌شده پیشین نشان داد که سرمایه اجتماعی می‌تواند اعتماد عموم مردم را نسبت به سازمان‌های عمومی در سطح فردی تقویت کند (برهم و راهین، ۱۹۹۷). علاوه بر این، سرمایه اجتماعی هم کارکردهای پیونددهنده را در تعاملات انسانی دارد که مستقیماً با ادراک مردم از قابلیت اعتماد و مشروعیت پلیس ارتباط دارد (هاودون و تیچ،

۲۰۰۸). سان و همکاران^۱ (۲۰۱۳، ۶۴۳)، نشان داد که سرمایه اجتماعی با اعتماد به پلیس رابطه دارد؛ که این امر منجر به تمایل مردم به همکاری با پلیس شود (سان و همکاران، ۲۰۱۷). در این خصوص تحقیقاتی در داخل و خارج از کشور انجام شده است که به برخی از آن‌ها در جدول (۱) اشاره شده است.

جدول ۱. پیشینه تحقیقات انجام شده

محقق	عنوان	نتیجه
آیتمی و همکاران ^۲ (۲۰۲۱)	پرورش سرمایه اجتماعی؛ تحلیل اکتشافی در فارغ التحصیلان بازرگانی در غنا	چهار موضوع مهم برای سرمایه اجتماعی نیاز است: اهمیت کسب سرمایه، پیوند قوی میان سرمایه اجتماعی و موفقیت‌های فردی در شغل و فرصت‌های تجاری، اهمیت استفاده از منابع اجتماعی برای حمایت عاطفی، استفاده از سرمایه اجتماعی برای تقویت هویت اجتماعی فردی و تشخیص ارزش افراد
سوزبیلز ^۳ (۲۰۱۸)	تعامل سرمایه اجتماعی، خلاقیت و کارایی در سازمان‌ها	سرمایه اجتماعی بر خلاقیت و کارایی سازمان تأثیر می‌گذارد. نتایج همچنین حمایت از تأثیر خلاقیت سازمانی بر رضایت سازمانی را ارائه دادند.
ماتسوکاوا و تاتسوکا ^۴ (۲۰۱۸)	پیشگیری از جرم از طریق توانمندسازی جامعه	سرمایه اجتماعی ترس از جرم را کاهش می‌دهد و احساس خوبی را برای خانواده‌ها و سالمندان افزایش می‌دهد.
مک‌دونالد و استوکس ^۵ (۲۰۰۶)	نژاد، سرمایه اجتماعی و اعتماد به پلیس	سطح تخلیه شده از سرمایه اجتماعی جامعه در سطح بالاتری از بی‌اعتمادی به پلیس محلی نقش دارد. با وجود این، سرمایه اجتماعی تا حدی واسطه عدم اعتماد نسبی سیاه‌پوستان به پلیس است.
پینو ^۶ (۲۰۰۱)	پلیس اجتماعی و سرمایه اجتماعی	پلیس جامعه‌گرا بدون وجود سرمایه اجتماعی نمی‌تواند در بین شهروندان، پلیس و سایر سازمان‌های دولتی و

1. Sun et al
2. Ayentimi et al
3. Sözbilir
4. Matsukawaa & Tatsuki
5. Macdonald, Stokes
6. Pino

<p>خصوصی موفق باشد.</p>		
<p>اقدامات اجتماعی، حضور کارکنان در کنار مردم در مراسمات مختلف مذهبی، اجرای برنامه های متعدد به مناسبت هفته نیروی انتظامی، اجرای برنامه های فرهنگی در مناسبت های مختلف، برگزاری کلاس های آموزشی چهره به چهره، آموزش و اطلاع رسانی از طریق نصب بنرهای تبلیغاتی، بیشترین تأثیر را بر سرمایه اجتماعی شهروندان می گذارد.</p>	<p>سرمایه اجتماعی مطالعه اقدامات اجتماعی پلیس و تأثیر آن بر مدیریت توسعه در میان شهروندان شهر قزوین</p>	<p>میرشکاران و همکاران (۱۳۹۹)</p>
<p>مقوله های اصلی و فرعی شناسایی و به یکدیگر مرتبط شدند که عبارت بودند از: شرایط علنی (ساختاری، ارتباطی، شناختی)، شرایط زمینه ای (ایجاد گروه های حرفه ای و سازمان دهی گروه های حرفه ای)، شرایط مداخله گر (مدیریت منابع انسانی، فرهنگ سازمانی، عدالت سازمانی)، راهبردها (راهبردهای جذب و راهبردهای آموزشی)، و پیامدها (توانمندسازی کارکنان، خلاقیت و کارآفرینی)</p>	<p>ارائه الگوی پارادایمی توسعه سرمایه اجتماعی در سازمان های ورزشی</p>	<p>فدایی تهرانی و همکاران (۱۳۹۹)</p>
<p>الگوی ارتقای سرمایه اجتماعی شامل عوامل درون سازمانی نظیر عوامل فردی، عوامل ساختاری، عوامل مدیریتی، عوامل ایمنی و اعتماد، عوامل آموزشی، عوامل انسجام و همبستگی، و عوامل برون سازمانی نظیر عوامل نهادی و دولتی، عوامل اطلاعاتی، عوامل فناوری، عوامل فرهنگی و ایدئولوژیکی، عوامل اجتماعی و خانوادگی، عوامل مشارکتی شناسایی شدند.</p>	<p>ترسیم الگوی ارتقای سرمایه اجتماعی در سازمان های دولتی ایران</p>	<p>خیرگو و سهیلی (۱۳۹۷)</p>

سرمایه اجتماعی و تعامل با پلیس - سرمایه اجتماعی به عنوان یکی از مفاهیم مهم در علوم اجتماعی است که از نیمه دوم قرن بیستم توجه محققین را به خود جلب کرد. این مفهوم به معنای ارتباطات شبکه های اجتماعی است که می تواند به حس همکاری و

اطمینان در بین افراد جامعه منجر شود (مرادی و همکاران، ۱۴۰۰) و یکی از اجزای ثروت ملت‌ها و توسعه پایدار و از ابزارهای ظرفیت‌سازی در اجتماعات، تدبیری برای پیشگیری از مشکلات اجتماعی و کاهش آن‌ها و عاملی برای موفقیت برنامه‌های رفاه اجتماعی و ارتقای سلامت فردی و اجتماعی است (حمیدی‌زاده، ۱۳۹۷، ۹۴). سرمایه اجتماعی عبارت است از دانش، ادراک، هنجارها، قوانین و انتظارات مشترک درباره الگوهای تعاملات که گروهی از افراد در برخورد با مسائل پیچیده اجتماعی و موقعیت کنش اجتماعی با خود به سازمان می‌آورند (مددی، ۱۳۹۲)، که می‌تواند به‌عنوان نوعی سرمایه که در مبادلات غیررسمی با دیگران و مشارکت اجتماعی در سازمان‌های رسمی وجود دارد، تصور شود (لو و همکاران^۱، ۲۰۲۰؛ ولکاک و نوریان^۲، ۲۰۰۰). بنابراین، منبعی نادر است که گسترش آن با تشویق رفتارهای درست مدیریتی صورت می‌گیرد و سرمایه‌گذاری‌ها در راستای گسترش سرمایه اجتماعی در سه بُعد «برقراری ارتباط، ترویج همکاری و اعتمادسازی» در نظر گرفته می‌شود (شیانی و همکاران، ۱۳۹۹). از سوی دیگر، باعث کاهش هیجانات منفی شده و در برابر موانع انعطاف‌پذیر است (قشقایی و همکاران، ۱۴۰۱). اشکال مختلف سرمایه اجتماعی را می‌توان با به اشتراک‌گذاری اطلاعات، اقدام جمعی در خصوص مسائل عمومی، توسعه انسانی، ایجاد ارزش و تأثیر بر موفقیت شغلی به‌دست آورد (سوزبیلر^۳، ۲۰۱۸). سرمایه اجتماعی یک نظریه قدرتمند است که توضیح می‌دهد چگونه سازمان‌ها و اعضای آن‌ها از طریق روابط، به منابع دسترسی پیدا می‌کنند (وانگ و همکاران^۴، ۲۰۱۹).

سرمایه اجتماعی موجب بهبود درک شهروندان از پلیس می‌شود. به‌طور خاص، اعتماد به پلیس و درک جامعه پلیس را اندازه‌گیری می‌کند؛ بنابراین سطح بالای سرمایه اجتماعی منجر به تولید هم‌زمان هنجارها و ارزش‌های جامعه می‌شود و تولید مشترک ارزش‌های جامعه به ارتباط نزدیک‌تر با ارگان‌های خدمات دولتی مانند پلیس منجر

-
1. Lu et al
 2. Woolcock & Narayan
 3. Sözbilir
 4. Wang et al

خواهد شد (مک‌دونالد و استوکس^۱، ۲۰۰۶). پلیس از بُعد اجتماعی، سازمانی برای حفظ امنیت و قراری نظم است و دولت‌ها، سازمان پلیس را به منظور نظم‌بخشی، نماد و جلوه اقتدار و حیثیت در عرصه افکار عمومی و ناظران بیرونی می‌بینند (روزبه گل‌افشانی، ۱۳۹۴). پلیس را می‌توان به‌عنوان سازمانی غنی از سرمایه اجتماعی توصیف کرد. ویژگی کلاسیک همبستگی فرهنگ شغلی پلیس با زیربنای مفهومی ادبیات سرمایه اجتماعی همسو است و به پیوندهای نزدیک و سطوح بالای اعتماد اشاره دارد که افسران را در هدف مشترک به هم پیوند می‌دهد (اومال و گریس^۲، ۲۰۲۱). سرمایه اجتماعی ممکن است مکانیسم‌های کنترل اجتماعی غیررسمی را برای کاهش جرم و جنایت تسهیل کند (چوی و همکاران^۳، ۲۰۱۰) و با ارتقای سرمایه اجتماعی، احساس مثبت و اعتماد در سطوح فردی، گروهی و جامعه می‌گردد (صفریان و همکاران، ۱۴۰۰). اعتماد به پلیس نیازمند ارتباط مستقیم یا غیرمستقیم با پلیس است و سطح بالای سرمایه اجتماعی تمایل بیشتر را برای همکاری شهروندان با پلیس میسر می‌سازد (هو و همکاران^۴، ۲۰۲۰). در واقع، یکی از راه‌های احتمالی که سرمایه اجتماعی می‌تواند تمایل به همکاری با پلیس را پیش‌بینی کند، روحیه عمومی است که به مدنی بودن شهروندان اشاره می‌کند و اساس جامعه مدنی را تشکیل می‌دهد (پانتام، ۱۹۹۳).

مزیت اصلی سرمایه اجتماعی در اختیار گذاشتن اطلاعات زیاد با هزینه پایین و زمان اندک برای بازیگرانی است که نقش اصلی را در سرمایه اجتماعی ایفا می‌کنند، سرمایه اجتماعی علاوه بر در اختیار قرار دادن سرمایه زمینه‌های تحلیلی و ارزیابی آن را نیز فراهم می‌نماید (نوشادی، ۱۳۹۶). سطح سرمایه اجتماعی بر ادراک شهروندان از پلیس تأثیرگذار است و موجب اعتماد سازمانی میان آنان می‌شود (مک‌دونالد و استوکس، ۲۰۰۶)، هرچه شهروندان بیشتر بتوانند به یکدیگر اعتماد کنند، اطلاعات را به اشتراک بگذارند و یک دیدگاه مشترک برای جامعه ایجاد کنند، احساس شناخت بهتری

-
1. MacDonald & Stokes
 2. O'Malley & Grace
 3. Choi et al
 4. Hu et al

می‌توانند داشته باشند (لاکی و همکاران^۱، ۲۰۱۹). بر این اساس افزایش اعتماد به پلیس می‌توان همکاری جامعه با پلیس را تقویت کرد (لیم و کواک^۲، ۲۰۲۲). به‌طور کلی، سرمایه اجتماعی می‌تواند مزایای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را به دنبال داشته باشد و بهره‌وری سازمان را بهبود بخشد درک افراد از سرمایه اجتماعی جامعه با اعتماد به پلیس ارتباط مثبت دارد (جکسون و بردفورد^۳، ۲۰۰۹). از این رو، با استفاده از ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی در رفتار افراد تأثیر می‌گذارد و از بروز ناهنجاری‌ها و جرائم اجتماعی جلوگیری می‌کند (رسولی، ۱۴۰۰).

ساختارهای اجتماعی دائماً در حال تغییر است و پلیس به عنوان متولی امنیت در جامعه نیازمند برنامه‌ریزی اجتماعی در جهت دستیابی به اهداف خود است؛ بنابراین، کارآمدی پلیس در گرو ارتقاء سرمایه اجتماعی بوده و نیازمند مشارکت مردم است (سهرابی و همکاران، ۱۳۹۴، ۱۳۴). پژوهش حاضر در راستای بهبود عملکرد پلیس از طریق ارتقاء عملکرد پلیس در جهت ارزیابی ارتباط بین سرمایه اجتماعی و تمایل عمومی برای همکاری با پلیس است. پلیس به عنوان گسترده‌ترین سازمان اجتماعی بیش‌ترین قابلیت دسترسی را به شهروندان دارد (آدینه‌وند و غنی‌فتحی، ۱۳۹۴) سرمایه اجتماعی، پیوند قوی میان منابع اجتماعی و موفقیت‌های فردی و سازمانی است (آیتمی و همکاران^۴، ۲۰۲۱)، همچنین موجب بهبود خلاقیت و کارایی سازمان می‌شود، از سوی دیگر، سرمایه اجتماعی برای پلیس موجب آرامش در خانواده شده (ماتسوکاورا و تاتسوکا^۵، ۲۰۱۸) و اعتماد به پلیس را بهبود می‌دهد (هو و همکاران، ۲۰۲۰؛ مک‌دونالد و جکسون، ۲۰۰۶). از این رو، پلیس جامعه‌محور بدون وجود سرمایه اجتماعی نمی‌تواند موفق باشد (پینو، ۲۰۰۱) و بدون تعامل با شهروندان توان انجام وظایف خود را به تنهایی ندارد (ویتمن و همکاران^۶، ۲۰۲۰). پلیس پیشگیری انتظامی کشور مردمی‌ترین پلیس در

-
1. Lockey et al
 2. Lim & Kwak
 3. Jackson & Bradford
 4. Ayentimi et al
 5. Matsukawa, & Tatsuki
 6. Wittmann et al

نظام جمهوری اسلامی ایران و گسترده ترین پلیس در ارائه خدمات انتظامی اجتماعی به شهروندان است و یکی از تأثیرگذارترین واحدها در حفظ پایه های امنیت ملی و داخلی محسوب می شود. با بررسی های انجام شده، تاکنون تحقیقی که تنها تمرکز بر بهبود سرمایه اجتماعی در واحد پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران صورت نگرفته است؛ از این رو، تحقیق حاضر به دنبال طراحی مدل نقش سرمایه اجتماعی بر تمایل عمومی در جهت همکاری با پلیس پیشگیری است.

روش

تحقیق حاضر از منظر هدف، کاربردی و از حیث ماهیت کیفی است که با استفاده از روش تحلیل مضمون انجام شد. تحلیل مضمون روشی برای شناسایی و تحلیل الگوهای معنای در یک مجموعه داده ها است (براون و کلارک، ۲۰۰۶). این روش همانند جعبه ابزار توسعه یافته ای است که دربرگیرنده شکل های مختلفی از کمی سازی، جست-وجوی کلمات، تحلیل های موردی ناهمگون و دیگر ابزارهای تحلیلی است (گست و همکاران^۱، ۲۰۱۲). این روش، فراگرفته برای تحلیل داده های متنی است، به طور که داده های پراکنده و متنوع را به داده های غنی و تفصیلی تبدیل می کند (عابد جعفری و همکاران، ۱۳۹۰). بر این اساس، با توجه موارد یادشده، برای ارتقای همکاری مردم با پلیس که ساختاریافته با خبرگان و شهروندان برای گردآوری داده ها استفاده شد و مصاحبه تا آنجا ادامه یافت که داده ها به حد اشباع رسید که در جدول (۲)، به تفکیک حرفه، تحصیلات و زمینه شغلی نشان داده شده است. روش انتخاب نمونه آماری در بخش کیفی از روش نمونه گیری هدفمند استفاده همانا هدف غایی آن ها تحقق امنیت در جامعه است، دست یابد و در این راستا ۱۸ مصاحبه نیمه شد.

جدول ۲. فهرست مصاحبه‌شوندگان به تفکیک تحصیلات و تخصص

ردیف	تخصص	مدرک تحصیلی	سابقه کاری	تخصص	ویژگی	تعداد
۱	کارشناس ارشد عملیات پیشگیری	دکتری مدیریت دولتی	۱۹	<ul style="list-style-type: none"> - رئیس پلیس پیشگیری - رئیس کلانتری - فرمانده یگان امداد - فرمانده پاسگاه - کارشناس ارشد عملیات و پیگیری و خدمات قضایی 	<ul style="list-style-type: none"> با عنایت به اینکه ایشان در واحدهای اجرایی پلیس پیشگیری، کلانتری و... به‌عنوان فرمانده و کارشناس خدمت نموده، دارای تجارب مفیدی در حوزه پیشگیری داشته و ارتباط مناسبی با مردم و نهادهای دولتی دارد. 	۱
۲	کارشناس ارشد عملیات پیشگیری	کارشناس ارشد مدیریت انتظامی	۲۶	<ul style="list-style-type: none"> - رئیس پلیس پیشگیری - رئیس پلیس آگاهی - کارشناس ارشد رسیدگی به تخلفات 	<ul style="list-style-type: none"> تخصص در زمینه مشاغل اجرایی و همسویی در جهت افزایش سرمایه اجتماعی پلیس و تعامل سازنده با سازمان‌های دوتی در جهت ارتقا سرمایه اجتماعی پلیس 	۱
۳	کارشناس ارشد	کارشناس ارشد	۲۶	<ul style="list-style-type: none"> - رئیس پلیس پیشگیری - رئیس کلانتری 	<ul style="list-style-type: none"> برگزاری آموزش همکاری در سطح 	۱

ردیف	تخصص	مدرک تحصیلی	سابقه کاری	تخصص	ویژگی	تعداد
	عملیات پیشگیری			- فرمانده پاسگاه	جامعه، مدارس و مساجد جهت پیشگیری از جرائم ارتباط تنگاتنگ با مردم به جهت داشتن مسئولیت‌های اجرایی	
۴	کارشناس ارشد امور حقوقی و قضایی	دکتری حقوق	۱۶	- رئیس بازرسی، - رئیس کلانتری - فرمانده انتظامی - رئیس پلیس پیشگیری - فرمانده پاسگاه	تلاش مستمر برای کسب رضایت مردمی و مردمداری با برنامه‌ریزی و پیشگیری از جرائم با جذب مشارکت آحاد جامعه و خدمت در واحدهای اجرای کلانتری و پاسگاه و دارای کارنامه برتر در جذب مشارکت‌های مردمی	۱
۵	کارشناس ارشد	دکتری روانشناسی	۲۳	کارشناس ارشد پیشگیری و عملیات،	خدمت در مشاغل فرهنگی، اجتماعی	۱

ردیف	تخصص	مدرک تحصیلی	سابقه کاری	تخصص	ویژگی	تعداد
	امور حقوقی و قضایی			معاون اجتماعی شهرستان، رئیس اداره اطلاع‌رسانی استان	تعامل سازمانده با ادارات دولتی در راستای افزایش سرمایه اجتماعی	
۶	کارشناس ارشد مدیریت انتظامی	کارشناس ارشد مدیریت دولتی	۲۶	رئیس پلیس پیشگیری آموزش نیروی انسانی کارشناس ارشد عملیات پیشگیری	برگزاری آموزش همگانی در سطح جامعه، مدارس و مساجد جهت پیشگیری از جرائم و تعامل با جامعه و مردم	۴
			۲۲			
			۲۰			
			۲۱			

ادامه جدول ۲. فهرست مصاحبه‌شوندگان به تفکیک تحصیلات و تخصص

ردیف	تخصص	مدرک تحصیلی	سابقه کاری	تخصص	ویژگی	تعداد
۷	کارشناس ارشد مدیریت انتظامی	کارشناس ارشد حقوق	۱۶	رئیس پلیس پیشگیری	تلاش در جهت بهبود سطح رضایت‌مندی شهروندان از پلیس	۱
۸	رئیس اداره کوپ استان	کارشناس ارشد مدیریت اجرایی	۲۶	فرمانده انتظامی شهرستان رئیس پلیس پیشگیری استان	تجربه علمی و عملی در خصوص تعامل با شهروندان، اشراف بر موضوعات انتظامی و اجتماعی، تلاش در جهت رضایت شهروندان	۳
		کارشناس ارشد مدیریت دولتی	۲۳	رئیس اداره کوپ، کارشناس آمایش		

		سرزمینی،	۲۱	کارشناس ارشد روانشناسی		
۱	همکاری با پلیس در جهت مصاحبه‌های خبری و تلاش در جهت افزایش همکاری با پلیس و جامعه	دفتر پژوهشی صداوسیما و معاونت اطلاعات و اخبار	۲۱	کارشناس ارشد رسانه	شهروند	۹
۱	ارائه طرح‌ها در جهت افزایش امنیت محله محور و پایدار در جامعه.	معاونت امنیتی انتظامی فرمانداری	۲۶	کارشناس ارشد مدیریت دولتی	شهروند	۱۰
۱	فعال در حوزه سازمان‌های مردم‌نهاد و همکاری با پلیس	شهروند عادی	۲۷	کارشناس ارشد مدیریت دولتی	شهروند	۱۱
۲	رابط بین آموزش و پرورش، تلاش برای ارتقاء محبوبیت پلیس در مدارس	مدرس و مدیر مدرسه	۲۴	مدیریت دولتی	شهروند	۱۲
	همکاری با پلیس پیشگیری و آموزش همگانی در خصوص موارد پیشگیرانه و آموزشی و همکاری با پلیس	مدرس، معاون اداری مالی و پژوهشگر	۲۸			۱۳
۱۸				جمع کل		

همچنین در جهت اعتبارسنجی پژوهش‌های کیفی، محققین باید حداقل از دو راهبرد استفاده کنند (کرسول^۱، ۲۰۰۷). به این منظور محققین از دو راهبرد بازبینی خارجی (انجام مصاحبه با افرادی به جز افراد تعیین شده برای مصاحبه به منظور تحلیل و بررسی فرایند پژوهش، خروجی پژوهش و میزان دقت آن) و تکثرگرایی (مصاحبه با افرادی که در سطوح مختلف سازمان دارای مسئولیت‌های متفاوت هستند) استفاده کردند.

برای استخراج مفاهیم از میان اطلاعاتی که در طول مصاحبه به دست آمده، عمل کدگذاری انجام می‌گیرد. در این تحقیق برای شکل‌گیری مفاهیم و مقوله‌ها از کدگذاری اولیه و ثانویه و خلق معانی و مفاهیم استفاده شده است. بدین ترتیب برای تحلیل مصاحبه‌ها مراحل زیر انجام شده است:

۱. تحلیل و تلخیص داده‌ها: در این مرحله، مصاحبه‌ها باید به حد وسیع انجام شود تا قادر به کشف مفاهیم واقعی شویم.

داده‌ها به‌طور مرتب مورد بازنگری قرار می‌گیرند، کدهای جدید احصاء و کدهای نهایی مشخص می‌شوند.

۲. آماده‌سازی داده‌ها: پس از نسخه‌برداری جدولی تهیه شد که پاسخ سؤال‌ها برای هر مصاحبه‌شونده مشخص شد.

۳. کشف مقوله‌ها: مفاهیم بر اساس ارتباط با موضوعات مشابه طبقه‌بندی می‌شوند که به این کار مقوله پردازی گفته می‌شود. مقولات دارای قدرت مفهومی بالایی هستند زیرا می‌توانند مفاهیم را بر محور خود جمع کنند.

۴. کدگذاری اولیه: در این مرحله، مفاهیم کلیدی گفته‌های مصاحبه‌شوندگان تدوین شد. عنوان‌های انتخابی توسط خود محقق انتخاب و تلاش بر این بوده تا بیش‌ترین ارتباط و هم‌خوانی را با داده‌هایی که نمایانگر آن است، داشته باشند. نمونه‌ای کدگذاری اولیه در جدول (۳) نشان داده شده است.

جدول ۳. نمونه‌ای از کدگذاری اولیه

ردیف	متن مصاحبه	کدها احصا شده و شماره مصاحبه‌شونده
۱	اعتماد که از مفاهیم سرمایه اجتماعی است، در پیوند میان پلیس و شهروندان حائز اهمیت است مشارکت و همکاری زمانی به درجه بالایی می‌رسد که طرفین بر اساس اعتماد متقابل به یکدیگر، از اطلاعات، هنجارها و ارزش‌های یکسانی در تبادلات میان خود استفاده کند.	اعتماد اجتماعی به پلیس، اعتماد متقابل میان پلیس و مردم استفاده از هنجارها و ارزش‌های یکسان میان پلیس و مردم
۲	ارتقای امنیت پایدار بدون مشارکت و همدلی همه اقشار جامعه امکان‌پذیر نیست، اگر اطلاع‌رسانی پلیس ضعیف باشد، نمی‌توان مردم را جلب و جذب کرد.	اطلاع‌رسانی پلیس برای جذب و جلب توجه مردم
۳	عصر حاضر، عصر نوین اجتماعی است و جامعه مانند یک ساختمان شیشه‌ای است که توسط مردم دیده می‌شود، در این عصر، رسانه‌های نیروهای محرک در روند توسعه جامعه هستند که می‌توانند زیرساخت‌های لازم برای بهبود سرمایه اجتماعی را موجب شوند.	شفافیت در عملکرد پلیس استفاده از رسانه‌ها برای بهبود تصویر پلیس
۴	تکریم ارباب رجوع از رویکردهای مهم در پلیس است. رفتار خوب و حرفه‌ای با مردم و تکریم آن‌ها می‌تواند موجب همکاری مردم با پلیس شود	تکریم ارباب رجوع رفتار مناسب با مردم تکریم ارباب رجوع

۵. کدگذاری ثانویه یا محوری: در این مرحله، به مجموعه‌ای از مفاهیم مشترک، عنوانی تعلق می‌گیرد. در این مرحله، مقوله‌های استخراج شده در قالب الگو ارائه شد (جدول ۴).

جدول ۴. کدگذاری ثانویه مصاحبه‌های انجام‌شده بر اساس مؤلفه‌ها و نتایج کدگذاری

مضامین سازمان‌دهنده	کدهای استخراج‌شده
بهره‌گیری شبکه‌های اجتماعی	تعامل آنلاین (برخط) پلیس و مردم هماهنگی برای اتحاد اجتماعی با ارتباط آنلاین جلوگیری از شایعات مجازی رصد و حضور در شبکه‌های اجتماعی تسهیم آنلاین اطلاعات بین پلیس و مردم بهره‌مندی از ظرفیت‌های شبکه‌های اجتماعی نظارت بر عملکرد پلیس با استفاده از شبکه‌های اجتماعی اطلاع‌رسانی به مردم
تعامل اجتماعی	انتقال دوسویه پیام اجتناب از به‌کارگیری روش‌های خطی و یک‌طرفه همراهی پلیس و مردم با یکدیگر همکاری دوسویه مردم و پلیس افزایش تعاملات متقابل اجتماعی و مستمر با شهروندان تعامل چندخطی مشاوره - فرمان تفاهم و مشارکت عمومی
پلیس توانمند	ارتقاء مهارت‌های کلامی پلیس ارتقاء مهارت‌های ارتباطی پلیس به‌روز نمودن امکانات پلیس ارتقاء دانش پلیس ارتقاء مهارت و تخصص مأمورین پلیس ارتقاء دانش کارکنان ناجا بهبود هوش احساسی پلیس

۶. خلق معانی و مفاهیم: در این مرحله، با تجمیع مفاهیم مشترک با استفاده از کدگذاری انتخابی، به‌طور منظم، مقوله‌های اصلی با سایر مقوله‌ها مرتبط شده و از طریق اعتبار بخشیدن به این روابط، مدل نهایی ارائه می‌گردد.

یافته‌ها

همکاری عمومی برای پلیس برای انجام مؤثر مأموریت‌ها ضروری است. بر این اساس، مدل ارائه شده به منظور تعریف جزئیات مختلفی از تعامل مردم با پلیس بر اساس سرمایه اجتماعی پلیس است تا بتوان موجب بهبود عملکرد پلیس شد. بدین ترتیب برای بهبود عملکرد پلیس و مردم بر اساس سرمایه اجتماعی پلیس باید سه مضمون اعتماد میان پلیس و مردم، انصاف در رفتار پلیس و پلیس توانمند را در نظر گرفت؛ از این رو، مضامین محوری، فراگیر، سازمان‌دهنده و مضامین پایه در جدول (۵) نشان داده شده است.

جدول ۵. مضامین شناسایی شده پژوهش

مضامین پایه	مضامین سازمان‌دهنده	مضامین فراگیر	مضامین پایه	مضامین سازمان‌دهنده	مضامین فراگیر
<p>حسن تفاهم میان پلیس و مردم توجه به مسائل و مشکلات و انتظارات مردمی رفتار متوازن توسط پلیس نظارت پذیری پلیس صداقت در گفتار و عمل راست‌گویی در رفتار پلیس استدلال در کلام به جای بلند صحبت کردن درستکاری و خوش‌نامی پلیس یگانگی در رفتار پلیس رفتار مستقل از سیاست‌زدگی پلیس</p>	<p>صداقت پلیس</p>	<p>انصاف در رفتار پلیس</p>	<p>تشکیل گروه‌های همیاری شناسایی و استفاده از کنشگران فعال در جامعه استفاده از معتمدین محلی گسترش انجمن‌های داوطلبانه برای برقراری نظم و امنیت شناسایی لایه‌های اجتماعی فعال برنامه‌ریزی در جهت بهره‌وری از ظرفیت لایه‌های مختلف جامعه وجود مشارکت‌های رسمی و غیررسمی توجه و استفاده از انسجام شهروندان استفاده از پلیس افتخاری استفاده از نگهبانان شرکت‌های خدماتی، حفاظتی - مراقبتی استفاده از دستانبانان استفاده از همسایه‌بانان استفاده از ظرفیت بسیج در طرح</p>	<p>ظرفیت‌سازی برای مشارکت مردم</p>	<p>اعتماد میان پلیس و مردم</p>

مضامین پایه	مضامین سازمان دهنده	مضامین فراگیر	مضامین پایه	مضامین سازمان دهنده	مضامین فراگیر
ارائه خدمات بدون توجه به نژاد و سطح اجتماعی افراد			اجتماعی نظارت بر عملکرد پلیس با استفاده از شبکه‌های اجتماعی اطلاع رسانی به مردم		
احترام به حقوق افراد جامعه شناخت و رعایت هنجارهای اجتماعی شناخت انتظارات متقابل پلیس و مردم آگاهی و رعایت حقوق شهروندی و ملاحظات اجتماعی، شناخت فرهنگ بومی و منطقه‌ای شناسایی هنجارهای منطقه‌ای شناخت هنجارهای اجتماعی منطقه تعریف هنجارهای مشترک میان مردم و پلیس	جامعه پذیری پلیس	پلیس توانمند	استفاده از افراد تحصیل کرده در پلیس استاندارسازی رفتار پلیس ارتقاء سعه صدر پلیس بالا بردن ظرفیت کارکنان در برخورد با مردم تفکر استراتژیک در پلیس اعتماد به نیروها قدرت مجاب گری	ظرفیت سازی کارکنان	پلیس توانمند
			ارتقاء مهارت‌های کلامی پلیس ارتقاء مهارت‌های ارتباطی پلیس به روز نمودن امکانات پلیس ارتقاء دانش پلیس ارتقا مهارت و تخصص مأمورین پلیس ارتقاء دانش کارکنان ناجا بهبود هوش احساسی پلیس	شایستگی پلیس	

۱. **اعتماد میان پلیس و مردم:** شهروندانی که به پلیس اعتماد دارند، سازگارتر بوده و همکاری بیشتری با پلیس دارد (اسکاپ^۱، ۲۰۲۰). بنابراین شناخت این حوزه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و می‌توان به‌عنوان منبع مهمی برای بهبود عملکرد پلیس در نظر گرفت. از جمله این موارد می‌توان به ظرفیت‌سازی برای مشارکت مردم، فعالیت‌های داوطلبانه پلیس، تعامل اجتماعی پلیس و بهره‌گیری شبکه‌های اجتماعی اشاره کرد.

الف. ظرفیت‌سازی برای مشارکت مردم: ظرفیت‌سازی به‌عنوان ابزار توانمندسازی به کار می‌رود، توانمندسازی به دنبال آن است که مردم بتوانند خود آغازگر، کنترل‌کننده و رهبری برای ارتقای امنیت اجتماعی باشند و در حین حال توان مشارکت آزادانه در ارتقای امنیت جامعه داشته باشند.

ب. فعالیت داوطلبانه پلیس: فعالیت‌های داوطلبانه هر اقدام خیرخواهانه و بدون چشم‌داشت است که در جهت منافع عمومی در عرصه‌های مختلف اجتماعی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی انجام می‌شود. مصاحبه‌شوندگان اعتقاد داشتند که انجام فعالیت‌های داوطلبانه و عام‌المنفعه توسط پلیس موجب ارتقاء شهرت پلیس می‌شود و این امر منجر به ارتقاء سرمایه اجتماعی می‌گردد.

ج. تعامل اجتماعی پلیس: تعامل به معنای عمل متقابل دو یا چند موجود است (نوزن، ۱۳۹۹). تعامل پلیس با شهروندان، علاوه بر ایجاد منافع برای پلیس، می‌تواند فرصتی برای جامعه ایجاد کند که با تعامل هدفمند موجب توسعه و تقویت انضباط اجتماعی در جامعه شود.

د. بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی پلیس: تحولات روزافزون جهان، اطلاعات و گسترش فزاینده، فناوری‌های نوین در عرصه ارتباطات به ویژه در فضای مجازی تأثیرات عمیقی در ابعاد مختلف فرهنگی، اجتماعی، سیاسی به وجود آورده است. حضور و همراهی هدفمند و منظم پلیس در فضای مجازی باعث پیشگیری از تهدیدها و آسیب‌های اجتماعی خواهد شد.

۲. انصاف در رفتار پلیس: رفتار منصفانه پلیس، شیوه‌ای عادلانه‌ای را برای برخورد با شهروندان موجب می‌شود؛ بنابراین ادراک عمومی از انصاف پلیسی، در رفتار و تعامل مردم با پلیس تأثیر می‌گذارد. تأثیرگذارترین قضاوت مبتنی بر عدالت، قضاوت مربوط به منصفانه بودن رفتار و رویه‌های پلیس است. تصورات ذهنی شهروندان از قدرت مشروع زمانی است که از رویه‌های منصفانه استفاده می‌شود (تانکی، ۲۰۰۹). بر اساس نتایج حاصل از مصاحبه‌های انجام شده و تحلیل آن‌ها، رفتار منصفانه پلیس شامل صداقت پلیس، عدالت رفتاری، قانون‌گرایی و رعایت استانداردهای اخلاقی است.

الف. صداقت پلیس: صداقت از مهم‌ترین فضایل اخلاقی است که می‌تواند در پلیس حاکم باشد. داشتن صداقت به این معناست که افسران پلیس، ارزش‌ها و معیارهای اخلاقی در پلیس را می‌پذیرند.

ب. عدالت رفتاری پلیس: مصاحبه با خبرگان نشان داد که درک جامعه از عدالت رفتاری می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر امنیت عمومی داشته باشد. عدالت رفتاری پلیس شامل عدم تبعیض در رفتار، پاسخ‌گویی پلیس به مردم، استفاده از ابزار لسانی و ارائه خدمات بی‌طرفانه است.

ج. قانون‌گرایی: قانون‌گرایی پلیس نشان‌دهنده میزان تسلط کارکنان به قوانین و مقررات است و اینکه تا چه حد رفتار پلیس بر اساس قوانین و مقررات است، رعایت قوانین موجب مسئولیت‌پذیری پلیس شده و شئون نظامی، انسانی و اجتماعی را رعایت می‌کنند.

د. استانداردهای اخلاقی: یکی از شاخصه‌های مهم برای بهبود سرمایه اجتماعی در جامعه، رعایت استانداردهای اخلاقی توسط پلیس است که موجب پیوستگی روابط بین مردم و پلیس می‌شود؛ از سوی دیگر، با توجه به اینکه ایران کشوری اسلامی و مبتنی بر اصول اسلامی است، رعایت مضامین و ارزش‌های اسلامی و داشتن بصیرت اسلامی، انقلابی تأثیر زیادی بر بهبود سرمایه اجتماعی پلیس دارد.

۳. پلیس توانمند: با توانمندسازی پلیس، ظرفیت‌های بالقوه‌های که را که برای استفاده از ظرفیت توانایی‌های انسانی از آن استفاده کامل نمی‌شود، در اختیار سازمان و مدیریت

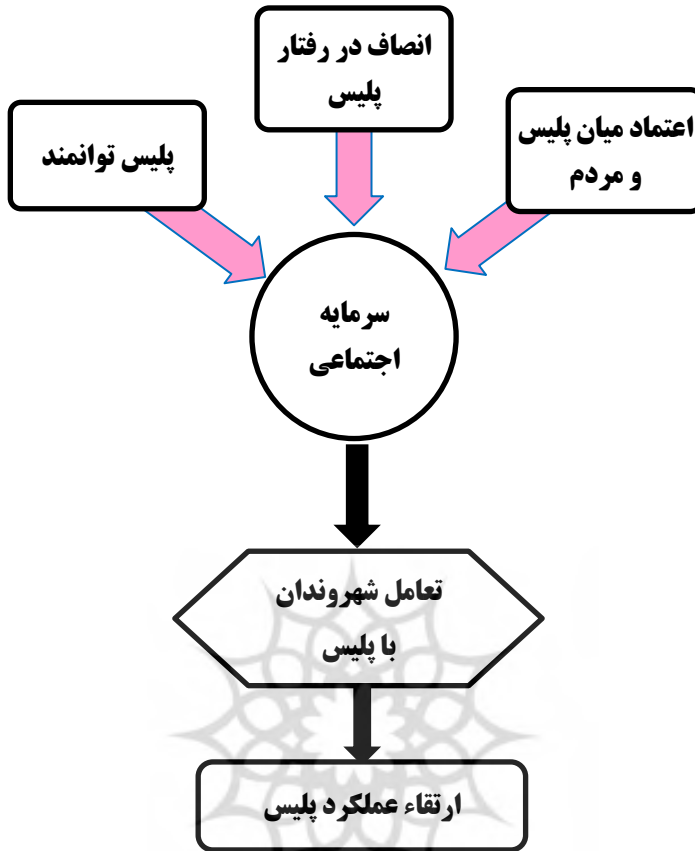
می‌گذارند (نجفی و بابائیان، ۱۳۹۸). توانمندسازی افسران پلیس، موجب بهبود و افزایش بهره‌وری و شکوفایی سازمانی با استفاده از روش‌های علمی و تخصصی می‌شود؛ از این رو، پلیس پویا نیازمند کارکنانی توانمند است که مأموریت‌های خود را به نحو احسن انجام دهند. بر اساس تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه‌های اکتشافی عوامل توانمندسازی در پلیس عبارت‌اند از: ظرفیت‌سازی پلیس، شایستگی پلیس و شناخت هنجارهای اجتماعی.

الف. ظرفیت‌سازی پلیس: ظرفیت‌سازی، تلاشی هدفمند و برنامه‌ریزی شده برای توسعه یا اصلاح دانش، مهارت‌ها و ویژگی‌های شخصیتی افسران پلیس است. ظرفیت‌سازی پلیس باید بر اساس اهداف سازمان تعریف شده و در برنامه‌های سازمان گنجانده شود.

ب. شایستگی پلیس: دستیابی به مأموریت‌ها و اهداف پلیس، نیازمند داشتن مهارت‌هایی است که پرسنل و کارکنان باید به دنبال ارتقای آن باشند، مهارت‌هایی کلامی، مهارت ارتباطی از مهارت‌های اساسی برای پلیس است. از سوی دیگر، پلیس باید به دنبال به‌روز کردن، ارتقای دانش و مهارت‌ها و تخصص مأمورین باشد.

ج. جامعه‌پذیری پلیس: در فرایند جامعه‌پذیری به منظور حفظ ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی، شبکه‌ای از فرایندهای جامعه‌پذیری برای اعضای جامعه وجود دارد (دعاگویان، ۱۳۹۳). بر این اساس، برای جامعه‌پذیری پلیس باید به حقوق افراد احترام گذاشت، هنجارهای اجتماعی رعایت شده و انتظارات متقابل پلیس و مردم شناسایی شود و پلیس به فرهنگ بومی منطقه احترام بگذارد.

برقراری امنیت اجتماعی در جامعه نیازمند همکاری و تعامل مردم با پلیس است. عدم همکاری مردم، کارایی پلیس را مختل خواهد کرد و عادلانه بودن رفتار آن‌ها را از بین خواهد برد (گوادریان و همکاران، ۲۰۰۶). ارتقای عملکرد پلیس نیازمند تعامل شهروندان با پلیس است که سرمایه اجتماعی پلیس عامل مهمی بر ترغیب شهروندان برای همکاری با پلیس است؛ از این رو مدل ارتقای عملکرد پلیس بر اساس تعامل شهروندان مبتنی بر سرمایه اجتماعی در شکل (۱) نشان داده شده است.

شکل ۱. مدل نقش سرمایه اجتماعی بر تمایل عمومی در جهت همکاری با پلیس پیشگیری (یافته‌های پژوهش)

بحث و نتیجه‌گیری

امنیت بستر ساز توسعه فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جامعه است. تأمین امنیت توسط پلیس پیشگیری با همبستگی پلیس با مردم صورت می‌گیرد و تعامل با مردم تأثیر محسوسی بر اجرای قوانین و کاهش جرائم می‌شود و سرمایه اجتماعی، پیش‌بینی‌کننده مهم همکاری عمومی با پلیس است. بر این اساس، تحقیق حاضر به منظور بهبود عملکرد پلیس پیشگیری با درک نقش سرمایه اجتماعی پلیس در جهت تعامل شهروندان با پلیس انجام شده است.

یافته‌های تحقیق حاضر نشان داد، سه مضمون اعتماد میان پلیس و مردم، انصاف در رفتار پلیس و توانمندسازی پلیس موجب بهبود سرمایه اجتماعی پلیس می‌شود. اعتماد شهروندان به پلیس برای سازمان عاملی مهم و ضروری است؛ زیرا موجب همکاری برای تأمین امنیت خواهد شد (علیزاده اقدم و همکاران، ۱۳۹۵).

اعتماد میان پلیس و شهروندان نیازمند ظرفیت‌سازی برای مشارکت مردم، فعالیت‌های داوطلبانه پلیس، تعامل اجتماعی و بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی است. مشارکت و همکاری مردم با پلیس در ایجاد امنیت عمومی، نیازمند اعتماد بین آن‌ها است (علیزاده اقدم و همکاران، ۱۳۹۵). ظرفیت‌سازی به‌عنوان ابزاری برای توانمندسازی به کار می‌رود و توانمندسازی به دنبال آن است که مردم بتوانند خود آغازگر، کنترل‌کننده و رهبری برای ارتقای امنیت اجتماعی باشند (بالکازار و همکاران^۱، ۲۰۰۸). پلیس با ارجح دانستن نفع جمعی به انجام چنین فعالیت‌هایی دست می‌زنند تا جامعه‌ای عادلانه‌تر باشد. فعالیت‌های داوطلبانه منجر به رشد ارزش اجتماعی می‌شود. بهبود مهارت‌های تعامل اجتماعی برای برخورد پلیس با شهروندان نیازمند رویکردی نوآورانه است که مهارت‌های خود را در این زمینه بهبود دهد. شبکه‌های اجتماعی توسعه پیدا کرده و عموم مردم از آن استفاده می‌کنند و پلیس وظیفه دارد با شناخت و حضور در این فضا از آسیب‌های آن جلوگیری کرده و در جهت افزایش امنیت فعالیت است.

مضمون دوم، انصاف در رفتار پلیس است که شامل صداقت پلیس، عدالت رفتاری، قانون‌گرایی، استانداردهای اخلاقی است. پلیس از بُعد اجتماعی، سازمانی برای حفظ امنیت و قراری نظم می‌باشد و دولت‌ها، سازمان پلیس را به‌منظور نظم‌بخشی، نماد و جلوه اقتدار و حیثیت در عرصه افکار عمومی و ناظران بیرونی می‌بینند (روزبه گل‌افشانی، ۱۳۹۴). با این حال، پلیس، منصف و بی‌طرف است و این حق شهروندان است که انتظار برخوردی منصفانه، بی‌طرفانه و پیش‌بینی‌پذیر از پلیس داشته باشند (نوری و سعید، ۱۳۸۴، ۱۰). همچنین، صداقت کاری پلیس از ویژگی‌های مهم است

که کارکنان سازمان برای صحت عمل خود نشان می دهند. عدالت رفتاری بر نحوه تعامل پلیس با مردم و چگونگی شکل دادن ویژگی های این تعاملات از دیدگاه مردم نسبت به پلیس تمرکز دارد (هندز و مورفی، ۲۰۰۷). همچنین، رفتار پلیس باید مبتنی بر قانون باشد. به این معنی که خود را مقید به قانونی کند که مأمور به اجرا و رعایت آن است. انتظار شهروندان از پلیس، رفتار استاندارد مبتنی بر اخلاق است که متناسب با اجرای مأموریت های آنها باشد تا رضایت مردم را به دنبال داشته باشد.

سومین عاملی که موجب بهبود تعامل میان شهروندان با پلیس می شود، پلیس توانمند است. ثروت هر سازمان و عامل تعیین کننده برای رشد و توسعه آن، نیروی انسانی موجود در آن است و دستیابی به اهداف تعیین شده، نیازمند بهبود توانایی ها و استعداد های آنان است (سلطانی و همکاران، ۱۳۹۰). با توجه به سرمایه اجتماعی پلیس، توانمندسازی آنان نیازمند ارتقای ظرفیت سازی کارکنان، شایستگی پلیس و جامعه پذیری پلیس است. هدف ظرفیت سازی این است که به کارکنان اجازه داده می شود تا توانایی هایی را به منظور انجام یک وظیفه در حد مطلوب به دست آورند. شایستگی پلیس از استانداردهایی است که خدمات پلیس را قادر می سازد تا کیفیت و ثبات عملکرد را بهبود بخشند (علی زاده، ۱۳۹۷). در نهایت، جامعه پذیری اشاره به درک و شناخت هنجارها و انتظارات اجتماعی دارد؛ از این رو، پلیس باورهای اجتماعی را می پذیرد و از ارزش های اجتماعی آگاه می شود (اشلوک، ۲۰۱۸).

بر اساس نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر، آینتمی و همکاران (۲۰۲۱، ۱) عنوان کردند که ارتباط قوی میان سرمایه اجتماعی و موفقیت فردی وجود دارد و استفاده از سرمایه اجتماعی منجر به تقویت هویت اجتماعی می شود؛ سوزبیلز (۲۰۱۸، ۹۲) نیز نشان داد که سرمایه اجتماعی موجب ارتقاء کارایی و خلاقیت در سازمان می شود؛ ماتسوکاوا و تاتسوکا (۲۰۱۸، ۸۹) نیز نشان داد که سرمایه اجتماعی موجب کاهش جرم شده و احساس خوبی را برای خانواده ها ایجاد می کند.

نتایج تحقیق پینو (۲۰۰۱، ۲۰۰) حاکی از آن است که پلیس جامعه‌گرا بدون سرمایه اجتماعی نمی‌تواند در بین شهروندان موفق شود؛ میرشکاریان و همکاران (۱۳۹۹، ۱۶۳) نشان دادند که اقدامات اجتماعی، حضور پلیس در کنار مردم، اجرای برنامه‌های فرهنگی بر سرمایه اجتماعی تأثیر می‌گذارد، که نتایج به دست آمده هم‌راستا با نتایج تحقیق حاضر است.

رویکرد پلیس از معیارهای سنتی به سمت راهبردهای جامعه‌محور در حال تکامل است. حاصل جامعه‌محوری، تعامل شهروندان با پلیس است (ایمانی خوشخو، ۱۴۰۰). که نتیجه آن همکاری و مشارکت با پلیس در اجرای راهبردهای پلیس است؛ از این رو، بهبود عملکرد پلیس نیازمند تعامل با مردم است. از سوی دیگر، لازمه تعامل شهروندان با پلیس، سرمایه اجتماعی پلیس است که در راستای ارتقای آن باید مدیران سازمان باید نسبت به تشکیل گروه‌های همیاری و شناسایی لایه‌های اجتماعی فعال اقدام کنند، حضور داوطلبانه در فعالیت‌های عام‌المنفعه و افزایش تعاملات با جامعه موجب بهبود سرمایه اجتماعی پلیس می‌شود، همچنین با گسترش فضای مجازی، تعاملات آنلاین (برخط) و حضور در شبکه‌های مجوزی موجب تعامل بهتر با شهروندان خواهد شد. از سوی دیگر، صداقت در رفتار پلیس، درستکاری و خوش‌نامی آن نیازمند توجه مدیران پلیس است. با وجود این، بهترین سرمایه اجتماعی پلیس عملکرد مناسب آن است که بدون وجود پلیس توانمند امکان دستیابی به آن ممکن نیست؛ از این رو، ارتقای مهارت‌های پلیس، شناخت انتظارات مردم، آگاهی و شناخت کارکنان نسبت به قوانین و مقررات باید مدنظر مدیران قرار گیرد.

بر اساس نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر، پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

- اعتماد میان پلیس و مردم:
- استفاده از گروه‌های همیاری و پلیس افتخاری؛
- شناسایی معتمدین محلی و کنشگران فعال در جامعه در جهت بهبود تصویر پلیس در جامعه؛
- حضور پلیس در فعالیت‌های عام‌المنفعه و همچنین حضور فعال در خدمات عمومی؛

- ارتباط مستمر و متقابل با محل‌هایی همچون مدارس، دانشگاه‌ها به منظور آموزش و ارشاد اجتماعی؛
- گسترش فعالیت‌ها در فضای مجازی و تعامل و همکاری با مردم.
- انصاف در رفتار پلیس:
- تلاش در جهت پاسخ‌گویی مسئولانه به مراجعه‌کنندگان به واحدهای پلیس پیشگیری؛
- اجتناب از رفتار مبتنی بر زور و برخورد با مراجعه‌کنندگان بر اساس شئون انسانی و اجتماعی؛
- اخلاق‌مداری در رفتار و رعایت اصول اخلاقی - اسلامی.
- پلیس توانمند:
- استانداردسازی رفتار پلیس با استفاده از آموزش‌های ضمن خدمت؛
- ارتقای مهارت‌های ارتباطی پلیس با استفاده از دانش‌افزایی پرسنل پلیس پیشگیری؛
- آگاه‌سازی پرسنل نسبت به هنجارها و فرهنگ‌های بومی و منطقه‌ای.

سپاسگزاری

پژوهشگران بر خود وظیفه می‌دانند از تمام عزیزانی که در فرایند پژوهش و افرادی که در گردآوری پژوهش حاضر همکاری کردند کمال تشکر را داشته باشند. همچنین از همکاران محترم در پلیس پیشگیری و دفتر تحقیقات کاربردی فرماندهی انتظامی استان آذربایجان غربی، صمیمانه تشکر و قدردانی می‌کنیم.

منابع

آدینه‌وند، سلمان؛ غنی فتاحی، طارق. (۱۳۹۴). حقوق متقابل مردم و نیروی انتظامی، چالش‌ها و راهکارها. فصلنامه مطالعات علوم اجتماعی، ۱(۱)، ۸۲-۹۱.

<http://www.uctjournals.com/farsi/index.php/archive-socials?layout=edit&id=120>

احمدی، سیروس؛ میر فردی، اصغر؛ و ابتکاری، محمدحسین. (۱۳۹۲). بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر کیفیت زندگی شهروندان شهر یاسوج. فصلنامه راهبرد اجتماعی فرهنگی، ۲(۶)، ۱۳۵-۱۵۷. http://rahbordfarhangi.csr.ir/article_123226.html

ایمانی خوشخو، محمدرسول. (۱۴۰۰). الگوی راهبردی تعامل پلیس با جامعه: اقتدار همراه با مهرورزی. فصلنامه پژوهش‌های مدیریت انتظامی، ۱۶(۴)، ۱۲۹-۱۵۴.

DOI:10.22034/pmsq.2022.210308.1457

بخشی، قدیر؛ غفاری، غلامرضا. (۱۳۹۱). تبیین جامعه‌شناسی سرمایه اجتماعی پلیس. فصلنامه مطالعات امنیتی اجتماعی، ۳۲(۱)، ۱۳-۴۰.

http://sss.jrl.police.ir/article_11852.html

جهانگیری، جهانگیر؛ شگری‌زاده، طاهره. (۱۳۸۹). بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر عملکرد سازمان‌های غیردولتی زنان از دید اعضا در شهر شیراز. فصلنامه زن و جامعه (جامعه‌شناسی زنان)، ۱(۳)، ۱۰۵-۱۲۰. <https://lib.wrc.ir/scholar/view/1/11546>

حمیدی‌زاده، علی. (۱۳۹۷). واکاوی افول سرمایه اجتماعی در ایران. فصلنامه مدیریت سرمایه اجتماعی، ۱(۱۵)، ۹۱-۱۰۹. DOI:10.22059/jscm.2018.251566.1537

خدادادکاشی، شعله؛ گودرزی، محمود. (۱۳۹۳). بررسی ابعاد و مدل سرمایه اجتماعی در سازمان ورزش. مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش، ۱(۴)، ۱۱-۲۴.

doi:20.1001.1.25384023.1393.1.4.1.2

خیرگو، منصور؛ سهیلی، حمیدرضا. (۱۳۹۷). ترسیم الگوی ارتقای سرمایه اجتماعی در سازمان‌های دولتی ایران: پژوهشی کیفی مبتنی بر نظریه داده‌بنیاد. فصلنامه مدیریت سرمایه اجتماعی، ۵(۲)، ۳۱۵-۳۳۶. doi:10.22059/jscm.2018.247628.1505

رسولی، الهام. (۱۴۰۰). رابطه سرمایه اجتماعی و احساس امنیت جوانان. ماهنامه آفاق علوم انسانی، ۵(۴۹)، ۵۷-۶۹.

<http://pazhouheshha.ir/List.aspx?volume=12060>

روزبه گل افشانی، عبدالله. (۱۳۹۴). مؤلفه‌های حفظ اقتدار در نیروی انتظامی. فصلنامه دانش انتظامی پلیس پایتخت، ۲(۲۵)، ۱۳۰-۱۴۹.

دعاگویان، داود. (۱۳۹۳). جایگاه و نقش تعاملات اجتماعی پلیس در جلب مشارکت‌های مردم در طرح‌های انتظامی و امنیتی. فصلنامه علمی دانش انتظامی خراسان شمالی، ۱(۳)، ۷-۲۱.

سهرابی، محمد؛ رهبر، عباسعلی؛ و گودالی، عطیه. (۱۳۹۴). تأثیر سرمایه اجتماعی بر کارآمدی پلیس جامعه‌محور. فصلنامه انتظام اجتماعی، ۷(۱). ۱۶۰-۱۳۳.

<http://ensani.ir/faarticle/394907>

دوستدار، رضا. (۱۳۹۸). راهبردهای ارتقای سرمایه اجتماعی پلیس. نشریه علمی انتظام

اجتماعی، ۱۱(۳)، ۹۳-۱۱۸. http://sopra.jrl.police.ir/article_92943.html

شیانی، ملیحه؛ محمدی قره‌فانی، محمدعلی؛ و زارع، حنان. (۱۳۹۹). سرمایه اجتماعی کار و تولید، بهره‌وری و توسعه اقتصادی - اجتماعی. مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران،

۱۰(۱)، ۱۸۷-۲۱۳. doi:10.22059/jisr.2019.273322.807

صفریان گرمه‌خانی، روح‌الله؛ شهرام‌نیا، امیر مسعود؛ و امام‌جمعه‌زاده، سید جواد. (۱۴۰۰).

حکمرانی؛ گفت‌وگو و سرمایه اجتماعی در اندیشه و سیره سیاسی امام رضا (ع). فصلنامه

فرهنگ رضوی، ۱۰(۱)، ۱۸۱-۲۱۴.

Doi:10.22034/farzv.2021.268794.1608

عابدی جعفری، حسن؛ تسلیمی، محمدسعید؛ فقیهی، ابوالحسن؛ و شیخ‌زاده، محمد. (۱۳۹۰).

تحلیل مضمون و شبکه مضامین: روشی ساده و کارآمد برای تبیین الگوهای موجود در

داده‌های کیفی. اندیشه مدیریت راهبردی (اندیشه مدیریت)، ۵(۲)، ۱۵۱-۱۹۸.

doi:10.30497/smt.2011.163

عباسی، حامد؛ رجب‌زاده، علی؛ آذر، عادل؛ و هندیانی، عبدالله. (۱۳۹۴). واکاوی عوامل

تأثیرگذار بر اجرای مدل تعالی در نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران. فصلنامه

مطالعات مدیریت انتظامی، ۱۰(۱)، ۴۵-۶۵.

http://pmsq.jrl.police.ir/article_18284.html

علیزاده اقدم، محمدباقر؛ گلابی، فاطمه؛ و مفاخری، اقبال. (۱۳۹۵). بررسی اعتماد شهروندان

به پلیس با تأکید بر دیدگاه عدالت رویه‌ای و عملکرد پلیس. پژوهش‌های راهبردی امنیت

و نظم اجتماعی، ۱۴(۳)، ۱-۲۰. doi:20.1001.1.23221453.1395.5.3.2.1

علی‌زاده، ابراهیم. (۱۳۹۷). شناسایی شایستگی‌های حرفه‌ای مشاغل پلیس‌راه. فصلنامه علمی

راهور، ۷(۲۵)، ۱۱۵-۱۴۲. http://talar.jrl.police.ir/article_18992.html

غیاثی ندوشن، سعید؛ امین‌الرعايا، احسان. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر ابعاد سرمایه اجتماعی و سرمایه

فکری بر میزان بهره‌وری منابع انسانی. فصلنامه مطالعات مدیریت (بهبود و تحول)،

۲۵(۸۰)، ۱۸۳-۲۰۹. doi.org/10.22054/jmsd.2016.4035

فدایی تهرانی، افسانه؛ سلیمی، مهدی؛ مستحفظیان، مینا؛ و عروف‌زاد، شهرام. (۱۳۹۹). ارائه الگوی پارادایمی توسعه سرمایه اجتماعی در سازمان‌های ورزشی با رویکرد کیفی. نشریه مدیریت فرهنگ سازمانی، ۱۸(۳)، ۵۸۵-۶۱۱.

Doi:10.22059/jomc.2020.295177.1007969

قشقایی، فهیمه؛ دلاور، علی؛ خلعتبری، جواد؛ و شفیع آبادی، عبدالله. (۱۴۰۱). تدوین مدل ساختاری راهبردهای مقابله‌ای بر اساس سرمایه‌های اجتماعی و روان‌شناختی با میانجی‌گری هوش معنوی در زنان سرپرست خانوار. پژوهش‌نامه زنان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳(۱)، ۱۶۹-۲۰۰.

doi:10.30465/ws.2021.33365.3148

محمدی، رحمان؛ اکبری، محمد؛ و سایبانی، علیرضا. (۱۳۹۸). پلیس، عدالت ترمیمی و پیشگیری از جرم در جوامع محلی. مجله بین‌المللی پژوهش ملل، ۴(۴۶)، ۸۹-۱۰۶.
مددی، حمید. (۱۳۹۲). بررسی رابطه سرمایه اجتماعی با کارآفرینی درون‌سازمانی. مطالعات مدیریت (بهبود و تحول)، ۱۴(۱۴)، ۳۹-۴۹.

https://jdem.qazvin.iau.ir/article_411.html

مرادی، مهدی؛ جعفری‌نژاد، مسعود؛ آذین، احمد؛ گلشنی، علیرضا؛ و بقایی سرابی، علی. (۱۴۰۰). نقش سرمایه اجتماعی در توسعه سیاسی و اجتماعی جامعه ایران بعد از انقلاب اسلامی. فصلنامه علمی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، ۱۱(۴۱)، ۱۸۹-۱۹۸.

doi:10.30495/jzpm.2021.27449.3858

میرشکاران، یحیی؛ وحیدی، الهام؛ حمیدی، ناصر؛ و مردانی، سمیه. (۱۳۹۹). مطالعات اقدامات اجتماعی پلیس و تأثیر آن بر مدیریت توسعه سرمایه اجتماعی در میان شهروندان شهر قزوین. نشریه علمی انتظام اجتماعی، ۱۲(۱)، ۱۶۳-۱۸۴.

doi:20.1001.1.20086024.1399.12.1.8.5

میرشکاران، یحیی، رضازاده، اکبر؛ وحیدی، الهام؛ و امیری، بیژن. (۱۴۰۰). شیوه‌های جلب مشارکت حاشیه‌نشینان در مدیریت انتظامی پیشگیری از جرم در شهرستان کرمانشاه. فصلنامه پژوهش‌های مدیریت انتظامی، ۱۵(۲)، ۳۳۹-۳۵۷.

http://pmsq.jrl.police.ir/article_94271.html

نجفی، علیرضا؛ بابائیان، سید رحیم. (۱۳۹۸). شناسایی عوامل مؤثر بر توانمندسازی روان‌شناختی کارکنان پلیس دیپلماتیک. فصلنامه منابع انسانی ناجا، ۱۳(۵۷)، ۴۵-۶۳.

http://pnr.jrl.police.ir/article_93424.html

نوری، هادی؛ سعید، پدرام. (۱۳۸۴). پلیس در جوامع توسعه یافته. دفتر مطالعات سیاسی. تهران.
نوزن، سیده زهرا. (۱۳۹۹). بررسی تعامل پلیس با شهروندان و جامعه ناشنویان. فصلنامه پژوهش‌های دانش انتظامی، ۲۲(۱)، ۱۹۶-۲۲۱.

http://pok.jrl.police.ir/article_93697.html

نوشادی، امین. (۱۳۹۶). سرمایه اجتماعی و کارکردهای آن در بازارهای مالی. نشریه آفاق علوم انسانی، ۱(۳)، ۱۲۳-۱۳۰.

Ashlock, J. M. (2018). Gender attitudes of police officers: Selection and socialization mechanisms in the life course. *Social Science Research*, 79(1), 71-84.

<https://doi.org/10.1016/j.ssresearch.2018.12.008>.

Ayentimi, D.T., Hinson, R.E. & Burgess, J. (2021). Cultivating social capital: an exploratory analysis of business postgraduates in Ghana. *Education + Training*, 63(9), 1225-1241.

<https://doi.org/10.1108/ET-11-2020-0357>

Balcazar, Y. S., Balcazar, F.E., Iriarte, E, G., & Ritzler, T, T. (2008). Capacity Building and Empowerment: A panacea and a challenge for agency-university engagement. *International Journal of Community Research and Engagement*. 1(1), 179-196. doi: 10.5130/ijcre.v1i1.626

Baare AA SSSSaeee BB& ce& P P P P P P P P P P (2021). Pushing performance by building bridges: Human and social capital as mechanisms behind the mobility-performance link. *Journal of Vocational Behavior*, 129(1), 103613.

<https://doi.org/10.1016/j.jvb.2021.103613>

Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3 (2), 77-101. doi: 10.1191/1478088706qp063oa

Brehm, J., & Rahn, W. (1997). Individual-Level Evidence for the Causes and Consequences of Social Capital. *American Journal of Political Science*, 41(3), 999-1023.

<https://doi.org/10.2307/2111684>

Choi, C. G., Stokes, B. F., Charles, B. L., Eger, R. L., & Yang, K. (2010). Exploring the Effects of Social Capital on Police Performance in U.S. Cities. Retrieved from:

http://purl.flvc.org/fsu/fd/FSU_migr_etd-1024

- Creswell, J. W. (2007). *Designing and conducting mixed method research*. Thousand Oaks, CA: Sage. <https://us.sagepub.com/en-us/nam/designing-and-conducting-mixed-methods-research/book241842>
- Fitjar, R. D., Muringani, J., & Pose, A.R. (2021). *Social Capital and Economic Growth in the Regions of Europe*. CEPR Discussion Paper. No. DP15871. https://encyclopedia.pub/entry/history/compare_revision/59628
- Goudriaan, H., Wittebrood, K., & Nieuwebeerta, P. (2006). Neighbourhood Characteristics and Reporting Crime: Effects of Social Cohesion, Confidence in Police Effectiveness and Socio-Economic Disadvantage. *British Journal of Criminology*, 46(4), 719-742. <https://www.jstor.org/stable/23639461>.
- Guest, G., MacQueen, K. M., & Namey, E. E. (2012). *Applied thematic analysis*, Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Hawdon, J., & Ryan, J. (2003). Police-Resident Interactions and Satisfaction With Police: An Empirical Test of Community Policing Assertions. *Criminal Justice Policy Review*, 14(1), 55-74. DOI: 10.1177/0887403402250919.
- Hawdon, J., & Tech, V. (2008). Legitimacy, Trust, Social Capital, and Policing Styles: A Theoretical Statement. *Police Quarterly*, 11(2), 182-201. <https://doi.org/10.1177/1098611107311852>.
- Hinds, L., & Murphy, K. (2007). Public Satisfaction with Police: Using Procedural Justice to Improve Police Legitimacy. *Australian & New Zealand Journal of Criminology*, 40 issue: 1, page(s), 27-42. <https://doi.org/10.1375/acri.40.1.27>.
- Hu, K., Hu, R., Sun, I. & Wu, Y. (2020). Social capital and public willingness to cooperate with the police in China. *Policing: An International Journal*, 43(2), 271-283. <https://doi.org/10.1108/PIJPSM-08-2019-0143>.
- Jackson, M.O. (2019). A typology of social capital and associated network measures. *Social Choice and Welfare*, 54(1), 311-336. <https://link.springer.com/article/10.1007/s00355-019-01189-3>
- Jackson, J., & Bradford, B. (2009). Crime, Policing, and Social Order: On the Expressive Nature of Public Confidence in Policing. *British Journal of Sociology*, 60(3), 493-521. DOI:10.1111/j.1468-4446.2009.01253.x

- Lu, N., Xu, SH., & Zhou, Q. (2020). Social Capital and Preferences for Aging in Place Among Older Adults Living in Rural Northeast China. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(1), 1-10.
DOI: 10.3390/ijerph17145085
- Lim, CH. H., & Kwak, D. H. (2022). Factors Influencing Public Trust in the Police in South Korea: Focus on Instrumental, Expressive, and Normative Models. *Original Research. SAGE Open*. 1-13. <https://doi.org/10.1177/21582440211068504>
- Lockey, S., Graham, L., Redman, T., & Zheng, Y. (2019). The impact of a local community engagement intervention on the trust of community police officers. *International journal of police science and management*, 21 (3), 168-180. <https://doi.org/10.1177/1461355719856039>
- Macdonald, J., & Stokes, R. J. (2006). Race, Social Capital and Trust in the Police. *Urban Affairs Review*, 41(1), 358-375.
<https://doi.org/10.1177/1078087405281707>
- Matsukawa, A., & Tatsuki, Sh. (2018). Crime prevention through community empowerment: An empirical study of social capital in Kyoto, Japan. *International Journal of Law, Crime and Justice*, 54(1), 89-101.
<https://doi.org/10.1016/j.ijlcj.2018.03.007>
- Miller, J. R., avis, C., HeDnderson, N. J., Markovic, J., Ortiz, C. W., & Justice, V. I. O. (2004). *Public Opinions of the Police: The Influence of Friends, Family and News Media*. Vera Institute of Justice New York.
- O'Malley, L., & Grace, Sh. (2021). Social capital and co-location: A case study of policing anti-social behavior. *International Journal of Police Science & Management*. Xx(x), 1-11.
<https://doi.org/10.1177/14613557211026931>
- Pino, N. (2001). Community Policing and Social Capital. *Policing an International Journal of Police. Strategies and Management*, 24(2), 200-215. DOI: 10.1108/13639510110390945
- Putnam, R.D. (1993). *Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy*. Princeton: Princeton University Press.
- Rodrigues, S., & Child, J. (2012). Building social capital for internationalization. *Revista de Administracao Contemporanea*, 16(1), 1-10.

- Robinson, A. L., (2003). The impact of police social capital on officer performance of community policing. *Policing. An International Journal of Police Strategies & Management*, 26(4), 656-689. <https://doi.org/10.1108/13639510310503569>
- Sadeghi, M., & Bahamiriyani, M. (2015). Study the relationship between social capital of organization and empowering staff of universities: A case study of applied science centers of Kermanshah. *International Journal of Economy, Management and Social Sciences*, 4(2), 139-146.
DOI: 10.5267/j.msl.2012.09.019
- Schaap D (2020) C z ' T h Poiiice a d Poiiice Trttt - Building Strategies: Main findings from a comparative, dynamic study. *European Law Enforcement Research Bulletin*, 19(1), 27-37.
<https://bulletin.cepol.europa.eu/index.php/bulletin/article/view/430>
- Sözbilir, F. (2018). The interaction between social capital, creativity and efficiency in organizations. *Thinking Skills and Creativity*, 27(2), 92-100.
<https://doi.org/10.1016/j.tsc.2017.12.006>
- Sun, I., Wu, Y., Hu, R., & Farmer, A. (2017), Procedural justice, legitimacy, and public cooperation with police: does western wisdom hold in China?. *Journal of Research in Crime and Delinquenc*. 54(4), 454-478.
<https://doi.org/10.1177/0022427816638705>
- Sun, I., Wu, Y., Hu, R. (2013). Public assessments of the police in rural and urban China: a theoretical elaboration and empirical investigation. *British Journal of Criminology*, 53(2), 643-664.
DOI: 10.1093/bjc/azt015
- Sunshine, J., & Tyler, T. R. (2003). The Role of Procedural Justice and Legitimacy in Shaping Public Support for Policing. *Law & Society Revie*, 37(3), 513-548. <https://doi.org/10.1111/1540-5893.3703002>
- Tankebe, j. (2009). Policing, Procedural Fairness and Public Behavior: A Review and Critique. *international Journal of Police Science and Management*, 11(1), 8-19.
<https://doi.org/10.1350/ijps.2009.11.1.10>

- Wang, Zh., McNally, R., & Lenihan, H. (2019). The role of social capital and culture on social decision-making constraints: A multilevel investigation. *European Management Journal*, 37(2), 222-232. <https://doi.org/10.1016/j.emj.2018.04.004>
- Wittmann, L., Presentati, J.A., & Groen, G. (2020). How Do Police Officers Experience Interactions with People with Mental Illness?. *Journal of Police and Criminal Psychology*, 36(1), 220-226. DOI: 10.1007/s11896-020-09398-8
- Woolcock, M., & Narayan, D. (2000). Social Capital: Implications for Development Theory, Research, and Policy. *The World Bank Research Observer*, 15(2), 225-249. <https://doi.org/10.1093/wbro/15.2.225>

